

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/73/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010378
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6814010378.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 19. júla 2017, v trestnej veci odsúdenej S. E., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti odsúdenej S. E., proti uzneseniu Okresného súdu Revúca zo dňa 15.05.2017, sp.zn. 2T/204/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej S. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 15.05.2017 sp.zn. 2T/204/2014 samosudca Okresného súdu Revúca podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že odsúdená S. E., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom R. XX, prechodne bytom R. XX, okres S., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčila a trest odňatia slobody uložený jej trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/204/2014 zo dňa 03.11.2014, právoplatný 20.11.2014 vo výmere dvadsaťštyri mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala odsúdená S. E. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 15.05.2017, ktorú bližšie zdôvodnila podaniami nielen svojimi, ale i prostredníctvom svojho obhajcu zo dňa 24.05.2017, 06.06.2017, 09.06.2017 a 30.06.2017.

V písomných sťažnostiach predovšetkým namietala dôvodnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu, podľa názoru sťažovateľky je vo vzťahu k nej neprimerane tvrdé, a to aj k jej rodine a deťom a tiež druhovi. Jej syn E. utrpel vážny úraz a vyžaduje si sústavnú pomoc. Jej druh nie je schopný náležite sa starať o ich deti, zvýraznila obsah ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., navyiac od decembra 2016 sa zlepšila školská dochádzka jej detí a na slobode by robila všetko pre to, aby riadne chodili do školy a vzdelávali sa. V jej prípade by bolo namieste zvoliť postup v zmysle § 50 ods. 4 písm. b) Tr. zák. s prípadným uložením obmedzení a povinností. V tomto smere aj krajskému súdu navrhla zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu s tým, aby o jej sťažnosti rozhodol sám v intenciách jej obsahu. Pokiaľ si sťažnosť odôvodnila odsúdená sama, zdôraznila vek svojich detí, terajší trest, ktorý vykonáva jej končí 09.11.2017 a po jeho skončení by sa chcela riadne starať o výchovu všetkých detí. Požiadala tiež o prípadné určenie spoločného súhrnného či úhrnného trestu za všetky skutky. Pokiaľ by došlo k premene jej trestu, skomplikovalo by jej to životnú situáciu a opakovane zdôraznila, že jej muž by výchovu všetkých detí nezvládol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a preskúmal tiež konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdenej S. E. nebola dôvodne podaná. Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi

nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I,

c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život alebo

d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa v napadnutom uznesení zistil, že sťažovateľka bola trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/204/2014 zo dňa 03.11.2014 uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, za ktorý jej podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na 24 mesiacov. Ďalším trestným rozkazom totožného súdu sp. zn. 2T/161/2015 zo dňa 07.09.2015 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ a písm. j/ Trestného zákona a podľa § 44 Trestného zákona v tomto prípade súd upustil od uloženia ďalšieho trestu. Ďalším rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/42/2016 zo dňa 15.06.2016 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, za ktorý jej bol podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Nakoniec trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 0T/29/2016 zo dňa 12.09.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 0T/29/2016 zo dňa 14.09.2016 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za ktorý jej bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdenej, žiada sa z pohľadu krajského súdu primárne konštatovať, že pokiaľ prvostupňový súd v tejto veci pôvodne rozhodol predĺžením skúšobnej doby odsúdenej o 18 mesiacov, krajský súd uznesením zo dňa 30.11.2016 toto rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a v jeho dôvodoch sa podrobne zaoberal problematikou týkajúcou sa osoby sťažovateľky, a to z akých dôvodov nebol v tomto prípade zvolený správny postup súdu prvého stupňa, keď jej predĺžil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia. Počas skúšobnej doby sa dopustila troch trestných činov a troch priestupkov, nevedla riadny život a ani starostlivosť o deti nebola z jej strany primeraná, o ich výchovu sa riadne nestarala a v takom prípade nepripadala v úvahu prípadná možnosť výnimočných okolností prípadu, ako to predpokladá ust. § 50 ods. 4 Tr. zák. V tejto súvislosti pritom vo svojom novom rozhodnutí súd prvého stupňa argumentoval už v súlade so stavom veci a zákonom, jeho argumentáciu si krajský súd osvojil a bolo by nadbytočné ju v podrobnostiach na tomto mieste opakovať (strany 3 a 4 napadnutého uznesenia).

Z naznačených zistení vyplynul pre krajský súd záver, že súd prvého stupňa rozhodol správne, pokiaľ podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že sa sťažovateľka sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčila. Navyac krajský súd nezistil vo veci dôvody na ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti v zmysle ust. § 50 ods. 4 písm. a), b), c), d) Tr. zák.

Na podklade uvedeného, krajský súd o sťažnosti odsúdenej S. E., považujúc ju za nedôvodnú, rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.